

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/127/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010130
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7623010130.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.9.2023 sp. zn. 2T/18/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

1/ v období od augusta 2021 do septembra 2022 vrátane v obci C., D. E., F. D. G. E. a na iných miestach svojho pobytu ako otec maloletého A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, neprispieval v súdom určenej výške na jeho výživu, hoci uvedená povinnosť mu vyplýva z § 62 Zákona o rodine a jej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4P/81/2020 zo dňa 17.6.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/119/2021 zo dňa 28.2.2022 vo výške 150,- eur mesačne, ktorú bol povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E., I. J. XXX/XX, čím mu na výživnom vznikla za uvedené obdobie podlžnosť 1.100,- eur,

2/ v období od septembra 2022 doposiaľ v obci C., D. E., F. D. G. E. a na iných miestach svojho pobytu ako otec maloletej K. B., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, neprispieval v súdom určenej výške na jej výživu, hoci uvedená povinnosť mu vyplýva z § 62 Zákona o rodine a jej výška bola určená rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6P/194/2021 zo dňa 18.8.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2022 vo výške 250,- eur mesačne, ktorú bol povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E., I. J. XXX/XX, čím mu na výživnom vznikla za uvedené obdobie podlžnosť 2.150,- eur, pričom v uvedenom období mal stále zamestnanie u zamestnávateľa v Českej republike a dosiahnutý príjem mu plnenie vyživovacej povinnosti umožňoval.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu mu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil tak, že sa necíti byť vinný, pretože mesačne prispieva sumou 250,- eur na syna A. a dcéru K., pričom je to jeho maximum, čo

môže prispievať. Vedie sa súdne pojednávanie ohľadom výšky výživného a ak nebude oslobodený spod obžaloby, jeho bývalá manželka znovu podá na neho exekúciu z dôvodu vymáhania výživného, čo robí každú chvíľu a súdny exekútor mu bude sťahovať peniaze a nebude schopný poslať na deti žiadne výživné a to značí, že ho zatvorí, čo nechce. Preto opätovne žiada o obnovenie súdneho procesu a zrušenie obvinenia. Na deti platí pravidelne a ak bude môcť splatí aj dlžné výživné.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. okresný súd vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods. 1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovedí obžalovaného A. B., svedkyne K. B., rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 6C 3/2010 zo dňa 10.05.2010, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 4P 81/2020 zo dňa 17.06.2021, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 6P 194/2021 zo dňa 18.08.2022, rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 4P 317/2022 zo dňa 22.06.2023, správy Sociálnej poisťovne Spišská Nová Ves, správy ÚPSVaR Spišská Nová Ves, z potvrdení o návšteve školy, z dokladov o platbách výživného a fotokópií poštových poukazov, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Z týchto dôvodov krajský súd neakceptoval obhajobné námietky obžalovaného, ktoré prezentoval v trestnom konaní, konkrétne, že dôvodom neplnenia vyživovacej povinnosti bol nedostatočný príjem, keďže obžalovaný bol počas celého žalovaného obdobia zamestnaný, mal uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú a výška jeho čistého príjmu (po zrážke stravného a nájomného) mu platenie výživného v súdom určenej výške umožňovala. Pokiaľ ide o samotné vyjadrenie obžalovaného, tento sám opakovane prehlásil, že sa bude snažiť uhradiť dlžné výživné, no okrem jedinej platby v októbri 2022 (u syna A.), tak viac neurobil a ani raz nezdokladoval úhradu akejkoľvek časti z dlhu na výživnom. Obžalovanému v plnení vyživovacej povinnosti teda nebránili žiadne objektívne skutočnosti, a aj keď bol častejšie práceneschopný, jeho príjem (aj v čase PN-ky) bol v takej výške, ktorý mu umožňoval platiť výživné v súdom určenej výške.

Krajský súd tak ako prvostupňový súd vo vzťahu k uvádzaným skutočnostiam zo strany obžalovaného nemal inú možnosť ako tieto vyhodnotiť irelevantne a to z dôvodu, že obhajoba obžalovaného bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu a obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Krajský súd dáva do pozornosti, že vyživovacia povinnosť je založená na princípe, že žiadna osoba v rámci blízkych príbuzenských vzťahov by nemala ostať bez prostriedkov na výživu, pokiaľ je v schopnostiach a možnostiach blízkych príbuzných túto osobu živiť. Štát považuje plnenie vyživovacej povinnosti za imanentnú súčasť rodinného života bez ohľadu na to, či je rodina založená manželstvom alebo nie.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Rovnako uloženie trestu obžalovanému A. B. je okresným súdom v napadnutom rozsudku vecne, jasne a zrozumiteľne odôvodnené zo všetkých hľadísk, vrátane tak poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností dôležitých pre rozhodnutie o tomto výroku.

Trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4. Tr. zák., podľa ktorých treba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo i len najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby. Zároveň počas plynutia uvedenej skúšobnej doby bude mať obžalovaný dostatok času, aby mohol preukázať snahu viesť riadny život, pracovať a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

Taktiež prvostupňový súd nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, preto správne uložil trest s použitím § 38 ods.2 Tr. zák.

Preto aj krajský súd dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u obžalovaného splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Podľa názoru krajského súdu by sa nejavilo za správne a spravodlivé ukladanie nepodmienečného trestu obžalovanému, nakoľko takto uložený trest by nepriaznivo ovplyvňoval rodinu obžalovaného, ktorý má vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom a v prípade nepodmienečného trestu by mu hrozila i strata zamestnania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa krajský súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.